

Per MarinaS el dj., 25/06/2026 - 08:00

Fa una setmana es tancava la cimera del G7 amb una certa sensació d'alleujament davant la possible signatura d'un acord entre l'Iran i els Estats Units. Tanmateix, continuem immersos en una boira de confusió; tant ens arriben notícies de l'obertura com del bloqueig de l'estret d'Ormuz, de nous bombardejos i negociacions que un dia avancen i l'endemà es refreden. On som ara? Cap a on avancem? Què està passant amb els qui pateixen les conseqüències d'aquest desgavell?

Tot això em fa pensar en com són de tortuosos els camins de la cobdícia, de l'obsessió pel prestigi i de la voluntat de sortir vencedor. Des d'aquestes lògiques sembla molt difícil donar la volta al mitjà i resoldre els conflictes cercant únicament la pau.

Penso també en cada vida en singular. Sovint la compliquem per actituds que ens allunyen dels altres, per judicis que alimenten la desconfiança o per paraules que no hauríem d'haver dit. La mateixa lògica de la victòria, del prestigi i de l'afany fa tortuoses les nostres relacions i camins.

Havent celebrat la nativitat de Sant Joan Baptista, em ve al cor la seva missió: preparar el camí del Senyor. Tant Marc, com Mateu i Lluc reprenen les paraules d'Isaïes per presentar el Baptista: "És la veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes" (Mt 3,3). Convé recordar aquesta missió cada dia, perquè som humans i ens enredem fàcilment. Els nostres camins es van omplint de sotracs, de pendent feixugues, de corriols laberíntics i de pistes polsegoses. I així d'abruptes acaben sent també molts assumptes del nostre món.

El naixement de Joan, fill d'Elisabet i Zacaries, ens recorda igualment que no hi ha impossibles per a Déu. Joan, malgrat les dificultats, obre camins i facilita als seus germans l'encontre amb el Salvador. És, llavors i avui, un signe d'esperança personal i per a tot el Poble de Déu.

Ara nosaltres, des d'aquesta calor d'estiu que fa llunyans els textos de l'Advent, disposem-nos també a aplanar, dia rere dia, els camins al Senyor. Facilitem-nos a nosaltres mateixos i als qui ens envolten la trobada real amb Déu, perquè sigui Ell qui renovi els nostres desitjos, pensaments, paraules i accions i ens faci profetes. Tant de bo, amb la nostra vida, el món deixi enrere els camins tortuosos, les guerres i la confusió, i pugui avançar pels camins de la pau.

(Imatge: Sabina Kallari a Pexels)
